

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116. mirko388@attcanada.ca

No.1-2, Vol.27., leden-únor—January-February 2003.

MOVING AROUND IN 2002 :

From Mike /Mirko/ and Jana Janecek:

Dear friends! As it is almost customary in Canada you have to be happy with a letter covering the activities of Jana and myself during the year 2002. It went very fast, but we managed to get involved in many situations. In January 2002 a party celebrating my 75th birthday /! / was held in Mississauga, attended by about 70 people, my friends I met since 1951. Monica and grandson Luc came all the way from Ottawa. A short celebration in the Slovak Evang. Church in Toronto followed. The Annual Dinner of Peel Multicultural Council was a success with Chief of Police in Peel Region in attendance. Then Disney World and 5 new beaches in Florida in March 2002. We drove our own car and Jana drove most of the time. Trip to Ottawa in April. In May the stage moved to Czech Republic. In the Foreign Ministry we saw the window, from which Jan Masaryk jumped in despair in 1948. As newspaper team we went with a group of former RAF pilots from England in many places, incl. the President's residence in Lány castle. Attended 3 memorial services: Church in Resslova St. in Prague / 7 Czech parachutists died there /, in Lidice and Leštiny / both villages were wiped out as reprisal after Heydrich's assassination /. Congress of Society of Arts and Sciences in Plzeň was interesting, but not without problems. I had a lecture there about the integration of some 10.000 Czech refugees in Toronto area during period 1966-1970, following Soviet invasion of Prague. A quick trip to Germany /Nürnberg/ to meet Czech community there and Rev. P. Kučera. Stop in Břasy near Plzeň to honour a hero from WW2. Then we went by car more or less without planning to Croatia, to a small fishing village IGRANE, where very clean water and beach with small pebbles were our home for full two weeks. Some sights through wartorn Croatia were depressing. Back we drove through Balaton area in Hungary and continued to Slovakia. Spent some days with friends, mainly scouts, in southern Moravia. The scene then shifted to a former Communist concentration camp near Příbram, south of Prague. We hardly made it from the coming floods, which devastated some sections of Prague and Jana's home town Roztoky. On 5th October Jana arrived to Canada and started to re-decorate our home and moved the furniture again. However we managed to publish 3 issues of our newspaper, met Czech minister of Industry in November and rounded up the year with a X-mas Concert in our Senior Centre.

Odvlečení do SSSK zatím marně čekají na odškodné

Praha • Čeští občané, kteří byli po druhé světové válce a na přelomu 40. a 50. let odvedeni do sovětských internačních táborů, marně čekají dlouhé měsíce na odškodnění. Česká správa sociálního zabezpečení (ČSSZ) podle předsedy výboru Oni byli první Vladimíra Bystrova všem žadatelům odpověděla, že řízení o jejich nárocích přerušila do konce října či listopadu 2003. ČSSZ se ale brání, že příčinou problémů jsou špatné zákony a její nedostatečné vybavení.

„Neznám jediný případ, kdy by úředníci sociálního zabezpečení žádosti vyhověli,“ řekl Bystrov. Podle jeho informací využilo zákona o odškodnění ke 30. listopadu 168 žadatelů. Při projednávání zákona se odhadovalo, že se jejich počet bude pohybovat od 300 do 1000. Odškodnění požadují vesměs velmi staří lidé. „Na co se čeká, až umřou?“ ptá se Bystrov. Výboru podle něj došla trpělivost, začal žádat o pomoc poslance, žadatelé píšou ombudsmanovi, vládě i prezidentovi. Mnozí politici již přislíbili pomoc. Podle ředitele ČSSZ Jiřího Hoidekra je příčinou problémů při vyplácení odškodnění spíše nedokonalý zákon. Správa sociálního zabezpečení rovněž poukazuje na to, že byla pověřena nejen výplatou, ale také rozhodováním o oprávněnosti nároku. K tomu ale nebyla finančně ani technicky vybavena. *ČTK*

Nový Zéland ruší vízovou povinnost pro Čechy

Čeští turisté směřující na Nový Zéland nebudou již potřebovat vstupní vízum. Bez víza bude možné od 1. ledna 2003 na Novém Zélandu pobývat tři měsíce. Novozélandská vláda obnovuje bezvízový režim po dvou letech. Češi, kteří budou chtít na Novém Zélandu pracovat či se tam léčit, budou víza nadále potřebovat.

ČSA letos koupí na dálkové lety další airbus

Praha (ČTK) - České aerolinie letos po 12 letech rozšíří svou flotilu pro dálkové lety o třetí Airbus A310-300. Nový airbus bude v barvách ČSA létat od června a bude využit zejména na lety přes Atlantik, kde aerolinie plánují zvýšení počtu spojů do New Yorku až na deset týdně. ČSA letos plánuje pořídit ještě dva Boeingy 737-400 a celkem jich budou mít dvaadvacet.

Po zničující loňské povodni navštívila kanadská velvyslankyně, Il. E. Margaret Huberová, Písek a přinesla finanční dar na místní základní školu. Navštívila i Prácheňské muzeum. Přesla i Juditin most z roku 1250.

V autě se ptá manželka manžela. „Prosím tě, proč jedeš tak šílenou rychlostí?“ „Ale, zjistil jsem, že mi nefungují brzdy, tak spěchám, ať jsme doma dříve, než se nám něco stane.“

• Manželka volá svého muže - vegetariána k obědu: „Pojď už, nebo ti to zvadne.“

Antonín Holý stojí před dalším světovým objevem

Praha - Nový a podle všeho velmi účinný lék proti širokému spektru virových onemocnění vzniká v pražském Ústavu organické chemie a biologie Akademie věd. Význam objevu je prý srovnatelný s novým antibiotikem proti zápalu plic.

Preparát vznikl v týmu vědec Antonína Holého, který již dříve objevil prostředek, jenž pomáhá léčit nemoc AIDS (léč. Virad) a její nebezpečné průvodní znaky (tek. Vistide). Nejúčinnější světový lék proti Hou-

tence typu B, jehož výrobu už zahájili Američané, pak Holý představil minulý týden.

„Opět máme v rukou látku, která se zdá být účinná na široké spektrum virových onemocnění. Zatím je ve stadiu testů. A pokud dopadnou dobře, pak budeme lék patentovat,“ vysvětluje ředitel ústavu Zdeněk Havlas.

Nový lék s utajovaným názvem je podle Zdeněka Havlasa ze stejné rodiny chemických látek, jež se tak

osvědčily při léčbě AIDS či hepatitidy B.

Za licenční a patentové poplatky objevených preparátů pobírá přitom pražský ústav každý rok stamiliony korun. „Dříve jsme se doprosovali firmám, které by byly ochotny hrát drahé zkoušky i výrobu léku. Ale světová reputace doktora Holého přitahuje investory. Před ústavem se tvoří tláčenice,“ říká ředitel Havlas.

JAN GAZDÍK

Splněný sen roku 2002: 14 dní na pláži v Igrane, mezi Lubrovnikem a Splitem v Chorvátsku..

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel./905/ 278-4116.
E-mail: mirko388@atticanada.ca

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ... \$ 19:00

USA, letecky \$ 24:00

Česká republika a
Slovensko: dobrovolné předplatné

Ostatní zámoří, letecky: \$ 28:00

Sdělení čtenářům v ČR: dobrovolné
předplatné lze poslat na adresu:
Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175,
252 63 Roztoky u Prahy.

JEDNOU VĚTOU

Hon.konsulát ČR
v Calgary má novou adresu: J.Jelínek, 611-71st
Ave.S.E., Calgary, AB T2H 0S7. --TV a elektro-
niku prodává Jiří/George/ Jehlička, Elektra
Television, 259 Division St., Cobourg, Ont.
K9A 3P9, Tel./905/ 372-2155. --Jako student

Dr.Martin Skála je na foto-
grafii usměvavý, přestože z
něho život udělal světoběž-
níka: od 60.let-lágr Latina,
Švédsko, Edmonton, Sudbury,
Montreal a nyní Ottawa-Hull.
Nedávno zjistil, že jeho pří-
tel, soc.demokrat R.Battek
při záplavách neutrpěl.

byl v Torontě
M.Měřínský, 19,
ze Zlína. --Jiří
Gross se dostal
do "Hall of Fa-
me" kan.hokeje. --
I.Gouzenko má
kámen na Spring-
creek hřbitově
1390 Clarkson
Rd.N., Clarkson.
Sekce R-59, 11.
řada od kraje. --
Ztratil se nám
V.Loskot. Kde je?
--V Torontě zem-
řela vzácná že-
na: Helena Polá-
ková. Působila
v Montreálu. By-
la z Hradce K. --
Jiří Parish žije
se sestrou Úzčí
v Beamsville, Ont.
mantní dáma se zájmem o všechno
--Kde je Olga Ne-
dění. Jinak paní Květa první
chanická ze Žamberka? bruslila na kanálu Rideau.

Světově známá sběratelka pohlednic
a autogramů, Květa Veselá z Ot-
tawy, se během loňské návštěvy
ČR setkala v Brně s nejstarší
žijící českou herečkou Marií Pa-
vlíkovou, na snímku vlevo. Při
přátelském pohovoru se dovědě-
la, že slavná umělkyně bude 23.
ledna 2003 slavit své 97.naroze-
ny a rozhodla se, že jí pogratu-
luje v "Kanadských Listech", což
způsobí, že se o tom doví na 2
tisíce našich čtenářů po celém
světě. Paní Pavlíková je šar-
němání. Jinak paní Květa první
chanická ze Žamberka? bruslila na kanálu Rideau.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Na oslavu "28.X." na velvysla-
nectví ČR v Ottawě 28.10.2002
přijela tato delegace z Toron-
ta a Kitcheneru: zleva: Jan Wal-
dauf, Jiří Kořistka, P.Libor
Švorčík /duchovní správce far-
nosti sv.Václava v Torontě/ a
Mirko Janeček, vydavatel "KL".
/Foto: Jana Janečková-Bayerová./

Rudolf Sadloň, narozený v r.1920 v Kostolné
u Piešťan, je jedním z pilířů Slovenského
evangelického kostela v Torontě. Na snímku
je s manželkou Margitou, která pochází z Ge-
mera. Za války sloužil v přízkumném oddílu
Svobodova Čs.armádního sboru. Přežil dukel-
skou operaci. Do Kanady se přistěhoval v r.
1950 a usadil se v Torontě. Pracoval u do-
pravní firmy ALTRANS. Do důchodu odešel v r.
1985. V r. 2002 oslavili Sadloňovi 52.výro-
čí svatby. Je stále aktivní mezi legionáři. MJ

Majitel české restaurace ELEPHANT AND CAST-
LE v záp.Edmontonu, Karel Smolka, se snaží
mezi přáteli vybrat na 25.000\$ na opravu
vodou poškozeného historického mostu v Pís-
ku. --Na hranici do USA jsou nové kontroly.
Pokud by tam někdo mířil, aby pracoval na
černo a má odněkud am.řidičák, do USA se ne-
dostane. --Nová adresa Kanadské obch.komory
v ČR: Praha City Centre, Klimentská 46, 110
02 Praha 1. Tel./Fax +420-225-000-345. --Todd
Pearson a Colette Skálová měli svatbu v To-
rontě. Nevěsta je dcera Petra a Zuzany Ská-
lových, aktivních členů Slovenského evang.ko-
stela na Davenport Rd. --Firma MENOUET v Cal-
gary/maj.p.Krátký/ již becherovku nedovází.
Manželé Dvořákové z Quebecu nám tuto zprávu
sdělili s komentářem, že lze dostat nápoj od
přátel v ČR, ale jsou s tím někdy komplikace.
--V "Edmontonském Zpravodaji" byl zajímavý
článek dr.P.Vody "Kapitán Jan Eskymo Welzl".
Studoval všechny prameny a navštívil jeho
hrob v Dawsonu, Yukon. V red.radě bulletinu
obětavě pracují "staří kozáci" J.Krupička, Z.Fišera a P.Schubert.
--Pražský biskup J.Škarvada bude 8.3.besedovat s krajany v Ed-
montonu ve 2.patře budovy Old Arts na místní universitě na té-
ma: "Vztahy mezi kat.církví a vládami v Československu", začátek

v 18:30 hod. Nedělní mše je v kostele St.Anthony,
10661-82 Ave. v 17:00 hod. --"České Listy"/č.1-2/03/
měly článek o torontském malíři P.Skalníkovi. Žil
také ve Francii. --Informace o REMOSCE podá p.Zeman
na č.1-866-850-3462. --Během festivalu "Česká sezó-
na v Kanadě" vystoupí české tanečnice K.Lhotáková
a Halka Třešňáková. Festival začal v Calgary. --O-
tec biskup Škarvada přiletí do Calgary 5.3.03. Vra-
cí se do Prahy 14.3. z Vancouveru, BC. --A.Fogl se
ve "Věstníku čs.spolků v Montreálu" dojemně rozlou-
čil s ing.V.Pavelkou /1.6.1901-3.1.2003/. --M.Dvor-
ský a Eva Urbanová byli v nedávné produkci "Jenufy"
v Torontě vynikající. Prof.Dagmar Rydlová naučila
místní kanadské herce česky. --Kontakt na ont.om-
budsmána: Tel./416/ 586-3353. Úřad vede C.Lewis. --
V North Bay, Ont. je aktivní R.Klemp. Pro maso jez-
dí do Pražského uzenářství v Torontě. --Čs.Kampelič-
ka se ndožila své padesátky: spojila se s kan.spoři-
telnou PACE v Mississauze. Nic se jinak nezmění,
jen nebude už "tak moc naše". U její kolébky v břez-
nu 1953 byli mj. dr.J.Kyselka, O.Havelka, P.V.Hav-
lík. --Eva a Marian Štastných operují "Golf and Ho-
tel Stastny" v St.Nicolas, Que. Tel./418/ 836-
1259. --Joe a Hana Vargovičovi, 8 Front St.S.,
Thorold, Ont. zvou krajany do svého restaurantu
"HANA'S PLACE", tel./905/ 680-1931. --Dr.Oskar Mo-
rawetz se ze svého domku přestěhoval do "nursing
home". Jeho bratr Herbert žije v New Yorku. --Po-
kud byl někdo na nucené práci nebo vězněn v Ra-
kousku, může se mu hodit tato adresa: Austrian Em-
bassy, 445 Wilbrod St., Ottawa, Ont. K1N 6M7. Tel.
/613/ 789-1444. --Julka Brabcová žije v Calgary.

Ing. Václav Pavelka

zemřel náhle v Montreálu
3. ledna 2003 ve věku 101 a půl roku

Do poslední hodiny svého života
se zajímal o dění v československé
komunitě, hlavně mezi seniory.

Kdo jste jej znali, věnujte mu,
prosím, tichou vzpomínku

Za rodinu:

Ema a Dalibor Košačti, dcera a zeť
Helena Iacovino a Petr Košacký, vnuci

Když jsem se před ča-
sem v "KL" zmínil, že
mám v úmyslu dát dohro-
mady knížku o Pardubá-
cích v zahraničí, jako
první se ozval Jiří
Kvaček-George Parker-
"Eben", narozený v Par-
dubicích v r.1926. Žije
v Mill Bay na Vancou-
ver Island v BC. Na fo-
tografii je se svou pa-
ní Eileen. Jirka připlul
do Kanady 23.4.1949 na
lodi "Gen.Le Roy Eltin-
ge", hlavní působiště:
London, Ont. a Calgary.
NJ

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Norbert Záliš, ředitel jediného státního hřebčína v Kladru, má problémy /prý jde o "neprůhledné hospodaření"/ a ministr zemědělství jej zbavil funkce ředitele. Kritiku vede v parlamentu poslanec M.Kučera.--Kanaďský Čech, Frank Navrátil, N.D., je uznáván jako světový iridolog č.1: zkoumá oční duhovky, panenky a bělma a tím zjišťuje fyzický a psychický stav osob. N.D. je australský diplom přírodní terapie./ Před jeho ordinací v Pra-

Naše čtenáře zdraví básník Gusta Čáp a Irena Vlachynská-Bayerová, Hutník 1421, 693 Ol Veselí n.Moravou. V Národním filmovém

ze stojí fronty.--České korunovační klenoty byly prý na podzim 38 dočasně přemístěny do Žiliny.--Z neonového Havlova srdíčka zbyl nad Hradem jen otazník. V.Havel se rozloučil s prezidentskou funkcí velkolepou rozlučkou 30.1. v Národním divadle. Plánovala ji jeho manželka Dagmar.--Na 4.000 fotografií s původními podpisy nasbíral Jiří Hanibal ze Zábřehu na Moravě.--Ilimořádnou událostí v Brně byla výstava "Český a slovenský exil 20.století" v Brně, kterou uspořádal Jan Kratochvíl /syn J.K.Babyho/. K otevření 18.1. přijelo několik ministrů

současné špidlové vlády. Exulanti z Kanady zastupoval býv.dragoun a příslušník čs.jednotek na západě za Druhé války, plk. Bohumil Moravec.--V Národním filmovém archivu se našel dosud ne-

známý osmiminutový film z pohřbu Jana Palacha. Zjistilo se, že autorem byl kameraman Stanislav Milota.--Jan Pivečka financoval obnovu dřevěné chalupy ve Val.Kloboukách, kde ožije tradiční řemesla, včetně papučářství. --Na sklonku "panování" prez.Havla vyšlo v českém tisku několik studií

CERTIFIKÁTY PRO ZUBAŘE

ZUBAŘI budou dostávat certifikát osvědčující kvalitu jejich práce. Poznal kvalitního zubního lékaře by mělo být v dohledné době pro pacienty o něco jednodušší. Česká stomatologická komora totiž začala svým členům, kteří dodržují stanovené podmínky, udělovat zvláštní certifikát. Diplom v modrém rámečku s nápisem Osvědčení odbornosti, jménem držitele a pečeti komory bude pacienta informovat o tom, že se jeho lékař pravidelně vzdělává, dbá na kvalitu i dobrou pověst. Osvědčení bude muset zubář každé tři roky obhajovat. Na doživotní certifikát má nárok pouze lékař starší 55 let.

ZASLOUŽIL SE O „KL“

Pan učitel Pavel Svoboda zná asi nejvíc obyvatel Roztok u Prahy. Učil tam po vystudování pedagogické fakulty KU na místní škole až do roku 1984. Vyučoval češtinu, dějepis a defektologii. Poznal jsem ho na jaře r. 1945 v kroužku místní evangelické mládeže. "KL" pomáhal od r.1992 víc než vzorně. V r.2002 dostal od vydavatele t.l. přesné "zlaté" hodinky/na fotce je vlevo/. Narodil se 13.ledna 1923 v Praze a neuvěřitelně trpělivá manželka se jmenuje Blažena. Mají 2 děti: Ludvíka a Dagmar. Pavel má rád přírodu. Míval rád psy, ale nyní spíš kočky, protože jsou tiché. Mnoho let obětoval práci v Sokole. MJ

Škoda Plzeň bude dělat lokomotivy s Kanadany

Plzeň (nov) - Soiva převzal plzeňskou Škodu její nový majitel, začalo se zadluženým strojmám blýskat na lepší časy.

Nový majitel Škody, investiční skupina Appian Group, totiž dohodl spolupráci světové jedničky na trhu kolejových vozidel, kanadského koncernu Bombardier Transportation, s podnikem Škoda Dopravní technika. Bombardier je třetím nejvýznamnějším světovým výrobcem dopravních letadel

Dohoda se týká spolupráce při výrobě kolejových vozidel pro východní Evropu. Škodovácká dechťná firma, která je jedním z jejích největších výrobců ve střední Evropě, by tak měla mít větší šance uspět na trhu - například v aktuálním tendru na výrobu dvaceti lokomotiv pro České dráhy.

Jako první krok spolupráce je

naplánován projekt výroby elektrické rychlíkové lokomotivy, jež jimž základem bude typ lokomotivy od Bombardieru. Nový stroj se bude vyrábět ve Škodě Dopravní technika s využitím licenci od kanadského výrobce

Nová lokomotiva je určena pro provoz v České republice, na Slovensku a v Rusku - právě v tuzemsku již probíhá veřejná obchodní soutěž na dodávky nových lokomotiv, podobná akce se má uskutečnit i na Slovensku a v Rusku

Dohoda o spolupráci umožní firmě Škoda Dopravní technika přístup k nejmodernějšímu know-how. Na druhé straně si Bombardier dohodou otvírá další důležitý přístup k mimořádně perspektivním trhům na východě Evropy. říká prezident dopravní divize Bombardieru Wolfgang Tolsner.

Žák: "Prosím, pane profesore, nemohu přečíst, co jste mi napsal pod domácí práci."
Profesor: "Napsal jsem vám tam: Přečti čitelněji."

Důležité upozornění pro osoby s trvalým pobytem v Kanadě

Jak si usnadníte návrat zpět do Kanady

Ušetříte čas i peníze: Zajištěte si Průkaz o trvalém pobytu (PR Card) ještě před tím, než vycestujete

☛ Kdo potřebuje nový Průkaz o trvalém pobytu (PR Card): Osoby s trvalým pobytem v Kanadě (mající status imigranta - "landed immigrant"), které cestují do zahraničí komerčním/veřejným dopravním prostředkem, budou od 31. prosince, 2003 (31.12., 2003) potřebovat Průkaz o trvalém pobytu (PR Card), aby se mohly vrátit do Kanady.

Kanadští státní občané Průkaz o trvalém pobytu (PR Card) nepotřebují.

☛ Kde se musíte Průkazem o trvalém pobytu (PR Card) vykazovat: Žáka osoba s trvalým pobytem ("landed immigrant"), vracející se do Kanady komerčním/veřejným dopravním prostředkem, musí Průkaz o trvalém pobytu (PR Card) ukázat personálu dopravních společností při nastupování do letadla, na loď, do vlaku nebo do autobusu.

Máte-li trvalé bydliště v Kanadě a cestujete-li do zahraničí bez platného Průkazu o trvalém pobytu (PR Card), může se stát, že od 31. prosince 2003 (31.12., 2003) nebudete smět nastoupit do letadla, do vlaku, do autobusu nebo na loď na cestu zpět do Kanady. Je možné, že budete odkázáni na nejbližší velvyslanectví nebo konzulát, kde dostanete cestovní dokument s omezenými možnostmi použití. Toto bude mít za následek zdržení a zvláštní výdaje.

☛ Kanadské státní občanství: Lidem s trvalým pobytem se doporučuje, aby si zažádali o kanadské státní občanství, pokud naň mají nárok.

☛ Jak získat Průkaz o trvalém pobytu (PR Card): Formulář a příslušné materiály jsou k dostání na webovské stránce Citizenship and Immigration Canada (www.cic.gc.ca) nebo na tel. čísle PR Card Call Centre (1 800 255-4541).

Zpracování žádosti probíhá podle roku přistěhování. V tabulce vyčtete v jakém měsíci si máte žádost podat, a učinite tak vás. Např., jestliže jste se přistěhovali v roce 1998, máte žádost podat 1. května, 2003.

Další informace a formulář s materiály dostanete na:

☎ 1 800 255-4541
TTY / TDD: 1 888 576-8502
☉ www.cic.gc.ca

Canada

Rok přistěhování	Kdy podat žádost
2000 - 2002	leden až duben 2003
1996 - 1999	květen 2003
1992 - 1995	červen 2003
1988 - 1991	červenec 2003
1980 - 1987	srpen 2003
1973 - 1979	září 2003
před r. 1973	KDYKOLI

O LETCÍCH

Oprava: František Machálek, RAF č. 82620, sloužil za války u 311. čs. perutě a na Inspektorátu letectva v Londýně. Narodil se 7.4.1910 v Rogaticí v Bosně/Hercegovině, kde jeho otec byl krajským hejtmánem. V Ratějích u Kroměříže žil od svých pěti let, když mu zemřel otec. /Opravu nám poslala jeho vdova Olga Machálková z Brna./

Zemřela Vlasta Rejtharová. Další data nemáme. -- Miloslav Ambruš, Nám. L. Štúra č. 13/2, 036 01 Martin, Slovakia, sbírá informace o svém strýci gen. J. Ambrušovi. V Praze ještě nedávno žila býv. manželka p. generála. -- Máme pěkné foto plk. Z. Těšínského ze Svazu letců, a jeho paní. Už se nám mezi obrázky nevešli. -- Náš spolupracovník Jakub Sabol z Kaplic nám sdělil, že tam jedna místní firma vyrábí dokonalé ultralehké letadélko. Létá max. rychlostí 300 km/hod., konstrukce je laminát vytvářený v podtlakových formách, zatáhovací podvozek. 20. býv. členů aeroklubu pracuje s nadšením, hlavně pro export. Kontakt: J. Sabol, Ul. míru 757, 382 41 Kaplice. -- 1.1.03 zemřel v Anglii

genmjr. Václav Bergman, poslední z našich stíhačů, kteří se účastnili Bitvy o Anglii v r. 1940. -- V Bystřici p. H. zemřel Václav Kerner, vál. mechanik 312. čs. stíhací perutě RAF. Bylo mu 90 let. Pocházel z Vrbičan u Litoměřic. -- Ostatky někdejšího nejlepššího akrobata světa, plk. Fr. Nováka, byly z Francie dovezeny do rodinné hrobky v Sokolči u Poděbrad, kde se narodil 26.8.1902. Zemřel na rakovinu v Paříži 30.4.1940. Proti Němcům nikdy nevzlétl. -- J. Zdiarský, J. Pavlík a Z. Hurt sestavili pro "KL" pěkný článek o plk. Ant. Vendlovi/1919-2002/. Otiskneme jej. -- Vlastimil Veselý pocházel z Hořic u Jičína a za války byl vynikajícím nočním stíhačem v RAF. Po únoru 48 odešel do Anglie a usadil se v Austrálii, kde v r. 2001 zemřel. Bylo mu 88 let. Byl nyní pohřben s vojenskými poctami na hřbitově v Prostějově, který je nedaleko letiště, kde se naučil létat. Neznámý přítel mu nad hrobem na foukací harmoniku zahrál melodii Valčíku na rozloučenou. -- M. Vacek sbírá jakékoliv informace o vál. letci Vilému Holubářovi od 311. Adresa je: M. V., Litavská 1487, 684 01 Slavkov u Brna. -- Letec Karel Mareš-Toman věděl příliš mnoho /v SSSR sloužil pod plk. Pílkou/ a proto měl doma po únoru 48 pravé peklo. Zemřel 18.6.1960 nemocen, v chudobě a degradován. Až v r. 1990 mu prez. Havel vrátil hodnost brig. generála. Narodil se 3.11.1898 v Táboře. Jeho dcera Dagmar Jungmannová žije v Sedlčanech. /Podobně byl komunisty pronásledován Jinřich Macháček, Pílkův adjutant. -- Bob Velvarský ve snaze najít v okolí Strašic příbuzné, našel v Zaječově početnou větev rodu Velvarských a dokonce 4 mají křestní jména Bohuslav, jako kanadský Bob. /Před tím zjistil ve Velvarech u Kralup, že odtamtud jeho rod nepochází. -- 12.4. bude v Praze IV. Sjezd Svazu letců. Jerry Milek z Mississaugy tam bude zastupovat prostějovskou pobočku SL. Letecký den v Hradci se bude konat koncem srpna 2003. -- 21.7.2002 zemřel v Anglii legendární noční stíhač John Cunningham, rytířský soupeř našeho Karla Kuttelwaschera. Na jeho kontě bylo 20 Němců. -- Ze Šumperka se ozval L. Kadlec. -- Plk. George /Jiří/ Schwarz má novou adresu: P.O. Box 1072, 61 McInnis Rd., Lumby, BC, VOE 2G0. Tel./250/ 547-9047. -- Aeroklub Brno-Slatina, sekr. RAF klubu má adresu: Filipinského 3, 615 00 Brno. -- Pavel Bureš je ve Váňově seznamu na str. 243. Ve věci J. Pařeza z JAR slíbil intervenovat u p. ministra obrany. S Janem Railem dokončil práci "Účast čs. letců v polské obranné válce 1939". Účast čs. letců ve Francii 1939-40 byla také zpracována a vyjde v AVISU v dohledné době. -- Milan Szwanczar byl odvolán z funkce na MO. -- Perth, Ont., je malé město v Ontáriu. Radní se rozhodli, že nejlepší ulici pojmenují Semler Lane, protože v té ulici má svou rezidenci Lt./Col. John H. /Hanus/ Semler, za války příslušník 311. čs. perutě RAF pod č. 78862. Narodil se 1.9.1917 v Plzni. Aby se s tou poctou pochlubil, objednal si za \$30 u kanadské poštovní známky v hodnotě 48 centů s tabulkou "SEMLER LANE". Známkou platí uvnitř Kanady. Je to významná pocta a svědčí o tom, jak oblíbeni jsou naši veteráni ve svém okolí. -- V Brně-Dvorské žije pplk. Zdeněk Mikš, který byl v květnu 1949 komunisty odsouzen na 30 let vězení, když se jemu a skupině přátel nepodařilo uletět na západ z letiště v Chocni. Dosud v sobě nosí kulku. -- František Fajtl se narodil 20.8.1912 v Doníně u Loun.

Alan Davie /na obrázku vlevo/ byl šéfem pozemního personálu na letišti Speke u Liverpoolu, když tam měla základnu čs. 312. stíhací perut, od 26.9.1940 do 3.3.1941. Byl to vzácný přítel Masarykova Československa. Zemřel 27. prosince 2002 a je pochován na hřbitově West Derby, blízko našich padlých letců. Na snímku z r. 1990 je v Cholmondeley Parku s vál. velitelem 138. RAF perutě zvláštního určení, Wing. Comm. R.C. Hockeyem. /Foto: M. Janeček./

Pod č. 788598 sloužil u 312. čs. perutě RAF. Zemřel jako desátník v.v. Byl nejznámější naší osobností v zán. Kanadě. Snímek je z kongresu SVU v Torontě v roce 1986. Budiž mu jen čest!

IN MEMORIAM

LOWY — Otto on May 28, 2002 in hospital. He was host of "The Transcontinental" on CBC Radio, and "Tea and Trumpets" with the Vancouver Symphony Orchestra, weaving European-flavoured musical adventures for his audience. Born March 4, 1921 in Prague, he escaped to England in 1939 and served in the Czech Squadron of the R.A.F. In 1948 he came to Vancouver, worked at Canadian Forest Products, and began his long career in the arts as actor, director, playwright and broadcaster. One of the first members of ACTRA, he also served as a National Director. In 1994 in Vienna, he was awarded the Austrian Gold Cross of Merit for Science and Art, First Class, as well as the Great Cross for Service from the Province of Lower Austria for his celebration of Austrian culture and music in Canada. In 1999 he was awarded the Czech Republic President's Medal from Vaclav Havel as well as the Masaryk Award from the Czechoslovak Association of Canada for his celebration of Czech music and history and for creating an awareness of its place in the Canadian multicultural mosaic. In 1998 he was inducted into the British Columbia Entertainment Hall of Fame for his work in radio. A star with his name on it is embedded in the sidewalk on the Starwalk Hall of Fame on Granville Street in Vancouver. Otto is survived by his wife Barbara and son David.

Díky Láďovi Světlíkovi jsme se dověděli, že Karel Čáp má novou adresu: 75 Merrin St., Avonhead, Christchurch, N. Zealand. Do Polska se dostal 3.6.39 s křížkem, Nezbedou, Zimprichem, Podroužkem a Snolíkem. V Ciz. legii se sešel mj. s M. Liškutínem. Vtipný snímek je z r. 1988. Smysl pro humor měl. Narodil se 12.10.1914 ve čtyřech Dvorech u Českých Budějovic.

Generál-major Karel Pospíchal je sice pod přísným dozorem obětavé manželky Kateřiny, ale jinak je spokojen. Protože se narodil v Dačicích 23.3.1913, bude brzy slavit "90"! Jinak má rád Luhačovice..

O VOJÁČÍCH

"Zlínské noviny" přinesly 3.

1.2003 článek "Jaromír Novosád: důstojník milující koně". Pojednává o muži, který se dožil 90ti let a má stále fenomenální paměť: pamatuje si do nejmenších podrobností každého ze stovek koní, na nichž jezdil. Nestor všech chovatelů koní je známý v Pardubicích, v Hranicích. Pochází z Hlinska u Holešova. Od 7. praporu vládního vojska v Itálii v r.44 přešel do Švýcarska. Celých 14 let působil v Albertovci a i dnes je hrdý na to, že nikdy nevstoupil do KSČ. --Plk. Ant. Vícha, který velel českému kontingentu v Bosně, byl obviněn z nelegálního obchodu se zbraněmi. Zatčení překvapilo i samotného ministra obrany Tvrdíka. --v revue "HPM" vyšla studie I. Procházky pod názvem "Bojová aktivita Čs. samostatné obrněné brigády a spojeneckých jednotek u továrny Filature od 9. do 16. dubna 1945". --Pražské nakl. "V Ráji" vydalo hodnotnou knihu J. a Eugénie Fišerových "Vzpomínky, svědectví a naděje", 238 stran. Je to dramatický příběh statečných mužů a žen, kteří přelstili nacisty, a tak zachránili za Druhé světové války v jižní Francii tisíce bezbranných uprchlíků. Jedna z kapitol zachycuje bleskové přemístění "záchranných domovů uprchlíků" z jižního pobřeží Francie 910 km do vnitrozemí po celkové okupaci Francie nacisty v září 1943. Prvně se dostávají na veřejnost podrobnosti o odbojové zpravodajské síti ROSSI. S vydáním knihy pomohli finančně jeho přátelé ze Sezenic: B. Kopecký, B. Freiberg, J. Pavlík, M. Rébl, M. Misař a R. Šindler. Cenný je seznam čs. vojáků, kteří se v r. 1940 nedostali do Anglie. Josef Fišera dostal za svou obětavou práci vysoká francouzská a česká vyznamenání. --Jan Gebhart napsal pro "LN" hodnotný článek o gen. H. Píkově. --Tankista Karel Šerák /ze Šeratína na Volyni/ se 9.5.45 místo do Měcholup dostal omylem na Pražský Hrad a svůj tank Cromwell zaparkoval u Matyášovy brány. --Protože stávající zákon dovoluje vál. odškodnění vdovám po veteránech, pokud uzavřely manželství během války, snaží se dnešní předseda ČSOL gen. Ant. Špaček o úpravu zákona /"pokud manželství bylo uzavřeno před koncem roku 1945" či pod./.

Než ke změně dojde, vedení ČSOL uvažuje o výpomoci vdovám v těžké situaci z vlastní kapsy. Příjem je hlavně z pronájmu pokojů v hotelu Legie. --Veteráni, kteří viděli devastovanou býv. vilu TGM na chorvátském ostrově Vis, doufají, že se najdou peníze na opravu objektu, aby tam mohli veteráni a jejich rodiny jezdit na zotavenou. --Joe Williams z Toronta se vyhne kanadské zimě pobytem v rezortu ARUBA na karibském ostrově stejného jména. --Michal Šuránek z Hluku je v protichemické jednotce ARČ v Kuwaitu. Rád a dobře běhá; vyhrává všechny závody s běžci jiných národností. --Kniha Josefa Velfla a jeho kolektivu "Legionáři z Příbramska", 203 strany, je pravým skvostem. I historické fotografie ze Sibíře jsou perfektní. Našel i vzácné foto naší jediné námořní lodi; jmenovala se "LEGIE". --Pro osvěžení paměti: Plk. MUDr. Jan Práger se narodil 16.5.1917 v Nezdanicích u U. Hradiště, zemřel 6.7.1996 v Praze. Přátelé na něho stále vzpomínají. --Na Záborku u Malé Skály byla vzpomínka na gen. Lišku /20.11.1895-7.2.1977/. Velel čs. vojákům u Dunkirku /1944/. --Bill Trason znal v jazykové škole am. armády v Monterey, CA. tři čs. vojáky, kteří svým teperamentem a osobností přispěli k dobrému jménu Čechoslováků v exilu; jmenoval B. Hanuše, Ivana Jelínka a Gustava Galka. Bylo to v letech 1954-56, kdy vrcholila studená válka. --"Kan. Slovák" přinesl fotografii důstojníků SR v Camp Borden. Naši spí?

Novým náčelníkem gen. štábu Armády České republiky se stal genmjr. Pavel Štefka na obrázku. Reformu ozbrojených sil ČR má na starosti náměstek ministra obrany Jaroslav Škopec.

Láska pod bombami

Na Slovensku ešte stále žije niekoľko žien zo zahraničia, ktoré sa počas druhej svetovej vojny vydali za Slovákov. Aj ja som jednou z nich. Vyšla som sa za slovenského dôstojníka a po vojne som spolu s ním prišla natrvalo na Slovensko.

Svojho, vtedy ešte len budúceho manžela som stretla v Leigh-on-Sea, Chalkwell v apríli 1944. Bol priradený do Československého náhradného útvaru, ktorý tu mal svoju základňu. Nebol to taký lábor, aký už poznali, keď v roku 1940 prišli z Francúzska do Chomondéley Castle Parku a bývali v stanoch. V Chalkwelli bola armáda ubytovaná v súkromných domoch, počas vojny obsadených vojskom.

Bývala som veľmi blízko, nad útesom vyčnievajúcim nad morom. Obyvatelia mesta vedeli, že tu lito dŕieň vojaci pochádzajú z Československa, malej krajiny v srdci Európy, ale nič viac. Briti sú konzervatívnejší a voči cudzincom dosť zdržanliví. Ale počas vojny si vojaci našli miesta v ich srdciach. Aj svojím neodolateľným spevom. Každé ráno, keď pochodovali pozdĺž útesu počas pravidelných výcvikov, bolo počuť spev.

Ich piesne nám boli neznáme, jazyk zvláštny, aký sme predtým nepočuli. Bol silný, plný emócií, veľmi rytmický, každému znel príjemne. Časom som začala niektoré z pesničiek spoznávať a ich melódie pretrvali vo mne po celé dni.

Moja priateľka Jean sa s niektorými dôstojníkmi zoznámila. Na každom parkete a v pohostinstve ich bolo ľahko rozoznať. A tak jedného dňa priviedla spolu so svojím priateľom na večer ešte jedného mladého slovenského dôstojníka. Na prvý pohľad sme si boli jeden druhému sympatickí. Neskôr som sa dozvedela, že ešte v ten istý deň svojmu priateľovi Lacovi povedal: „Stretol som dievča, s ktorým sa jedného dňa ožením.“

Chalkwell bolo špeciálne centrum, kde väčšina aktívnych bojovníkov trávila posledné dni a týždne predtým ako odchádzali na front alebo na špeciálne určené úlohy, o čom som nevedela.

Pripravoval sa druhý front a celé vojsko sa pohybovalo práve okolo nás. Po nejakom čase som sa dozvedela, že môj nový priateľ patrí do skupiny skúsených parašutistov a že všetci títo dôstojníci čakajú na odsun do Sovietskeho zväzu. Nikto vopred nevedel, kedy odídu.

Keď som stretla Alexandra, mala som sedemdesať rokov. Skončila som školu a začala pracovať v neďalekej lekárni v Southende. Zatiaľ čo som študovala a pracovala v lekárni, trávila som týždenné jeden deň v miestnej nemocnici ako dobrovoľná členka Červeného kríža. V nemocniciach bolo veľa ranených, ale bol nedostatok zdravotných sestier. Nepriateľ už ohrozoval Britániu novou zbraňou V-1.

Najmä na jeden večer si veľmi dobre pamätám. Bolo 13. júna 1944. Vracali sme sa s Alexandrom z kina, keď sme začuli zvláštny hluk. Na

oblohe sme videli tmavé obrysy tela cigarového tvaru pohybujuceho sa smerom na nás. Bola to jedna z prvých nariadených nepilotovaných rakiet krátkeho doletu. Pokiaľ bolo počuť motor, vedeli sme, že aj na otvorenom priestranstve sme ešte v bezpečí. Keby však raketa zastala, mohla spadnúť priamo na nás. Boli sme varovaní, aby sme sa uchýlili do úkrytu.

Za okamih sme poculi a cítili v blízkosti obrovskú explóziu. Možno zázrakom sme boli v bezpečí, veľmi rozrušení z rýchleho priebehu celej udalosti. V šere nevládného úkrytu sme sa od radosti bozkávali a objímali. Keď sme sa odvádzili von, v diaľke sme spozorovali požiar pozdĺž rieky Temze, kde ďalšie V-1 našli svoje ciele v Tibbury a londýnskych prístavoch. Boli sme šťastní, že sme prežili, ale nešťastní z toho, ako táto hrozná vojna všetko ničí.

Napriek hrozbe ustavičných náletov, správam o neúspechoch na bojiskách, lažským stratám najmä na širom mori, kde „uradovali“ nemecké ponorky, lietadlám, ktoré sa nevrátili, a v neposlednej miere aj nedostatku potravín – jar 1944 bola jedným z najčiarovnejších období môjho života. Spolu s Alexandrom sme strávili toľko času, koľko nám naše povinnosti umožňovali. Chodili sme do kina, tancovať, navštevovali sme divadlo a Klub československých priateľov. Bolo to bláznivé obdobie. V jednu chvíľu sme sa schuli smiať, no vzápätí nás mučil bol nad stratou spolužiakov, susedov a známych. Ľudia v takej atmosfére majú sklon žiť naplno pre dnešok, lebo zajtrajšok už nemusí prísť.

V stredu som mávala voľné popoludnie a niekedy sme spoločne chodievali na niekoľko hodín vlakom do Londýna. Ulice Londýna boli plné párov, bolo vidieť najrozličnejšie uniformy z celého sveta. Tu každý aspoň na chvíľu zabudol na každodenné povinnosti, trápenie a nebezpečenstvo, hoci sám Londýn bol jedným z najmenej bezpečných miest v Británii. Napriek tomu priťahoval všetkých ako magnet a nikto si nechcel nechať ujsť príležitosť navštíviť ho.

Každodennou náplňou činnosti Alexandra v tejto jednotke, okrem špeciálneho vojenského výcviku, bolo predovšetkým štúdium ruštiny ako súčasť prípravy na ich „sovietskú misiu“.

Na oblohe sa pravidelne odohrávali súboje stíhačiek. Sama som bola svedkom, keď sa v blízkosti Southendu katapultovali dvaja nepriateľski letci. Onedlho ich vylovili naši námorníci a keďže boli obaja zranení dostali sa do nemocnice, v ktorej som pracovala. Spôčiatku vôbec nekomunikovali a predstierali, že vôbec nevedia po anglicky. Boli v šoku a báli sa. Ale po pár dňoch sa začali uvoľňovať a ja som bola poverená vyplniť s nimi špeciálne pohľadnice Červeného kríža, ktoré sa cez Švajčiarsko doručili ich príbuzným a oznamovali, že sú živí a evidovaní ako vojenski zajatci.

Dni plynuli a ja som Alexandrovi pomáhal pripravovať sa na cestu. Vo

výbave mal aj tropický mundúr so špeciálnou prilbou proti slnku. To sa mi zdalo veľmi čudné na pobyt v chladnom Sovietskom zväze. On však len s úsmevom pokračoval v balení cenných žetiek a zhromaždeného prídelu toaletného mydla a cukríkov. Najdôležitejšia bola tajná zásoba penicilínu. Tú sa mi podarilo sprostredkovať od môjho šéfa v lekárni. Penicilín bol v tom čase novinkou a vzácnosťou. V duchu som dúfala, aby ho nepotreboval. Avšak keď som penicilín potreboval (Kroščenko), jeho batolina bola ďaleko za linou, niekde v Sovietskom zväze. Keď sa neskôr v marci 1945 dostal ku svojej batoline, mohol dať tento vzácny liek k dispozícii lekárovi Druhej paradesantnej brigády v Poprade.

Sobota 15. júla 1944 bola dňom odchodu!

Kým sme sa rozlúčili, sľúbili sme si, že si budeme písať a on sľúbil, že keď prežije všetko, čo ho ešte v tejto vojne čaká, vráti sa po mňa.

A tak som ja, Jean a moja mama stáli na Chalkwellskej stanici. Tu sa 99 vybraných dôstojníkov lúčilo so svojimi manželkami, deťmi a priateľmi. Všetci sme sa modlili za ich bezpečie a odvahu, s ktorou museli čeliť nástrahám a nebezpečenstvám. Oči sa zaplnili slzami, ruky zamávali posledné zlobom, vlak postupne naberal rýchlosť a čoskoro sa stratil v kúdole dymu.

Vydali sa na historickú púť, ktorá pokračovala loďou z Glasgowu do Port Saidu, odišiel vlakom do Palestíny a Damasku, autobusom cez púšť až do Bagdadu, opäť vlakom do Basry, na juh Iránu (Perzia) a ešte vlakom do Teheránu. Ale to najhoršie ich na ceste len čakalo. Preplnené nákladniaky Červenej armády sa s nimi vydali na posledný úsek cesty do Pchivju, prístavu pri Kaspickom mori. Do Baku sa dostali na ruských lodiach sprevádzaní strašnou búrkou. Po niekoľkých dňoch strávených v Baku odobrali sa do Susa Gury, kde sa pridali k Čsl. jednotke v Sovietskom zväze. Vždy som sa zabudla opýtať, čo sa stalo s Alexandrom tropickou výbavou a teraz je už, žiaľ, neskoro.

Prvých šesť týždňov som nedostala nijaké správy, nijaké listy. Neskôr som dostala niekoľko listov s indickými známkami. A tak som si vytvárala obraz ich cesty. Potom som celých šesť mesiacov nedostala vôbec nič. Jedine, čo som sa dozvedela z ústredia v Chalkwelle bolo, že Alexander je po Dukelskej operácii nezvestný a že pravdepodobne 13. septembra 1944 padol. Akiste si viete predstaviť moju úzkosť a žiaľ.

V tom čase som navštevovala hodiny češtiny spolu s ďalšími britskými ženami. Slovenských učebníc a učiteľov v Anglicku nebolo. Dostali sme sa k zoznamu padlých a zranených. Spoločne sme smútili nad stratou mnohých našich priateľov. Veľa mladých žien zostalo so svojimi deťmi opustených, nikdy viac už nevideli svojich manželov a ani nikdy nenavštívili Československo.

Alexander však žil! Z Moskvy som dostala telegram a neskôr nasledovali ďalšie listy. Bol vážne zranený na minových poliach na Dukle. Jeho priateľ ho raneného našiel, odniesol do stanu, kde mu poskytl prvú pomoc. Zachránil mu život. Po týždňovom liečení bol opäť schopný pridať sa ku svojej jednotke a prísť na letisko Tri Duby na Sliaci, kde sa pripojil k bojovej jednotke generála Prikrýla do bojov pri Zvolene, Dobrej Nive a na iných miestach, predtým než sa stali partizánmi počas SNP.

Alexander sa zúčastnil Bieleho pochodu smrti cez Chabenec a mnohých iných hrdinských akcií v horách.

A tak možno šťastnou náhodou Alexander aj jeho priateľ Laco vojnu prežili. Krátko po ich návrate do Anglicka v rokoch 1945 – 1946 sa oženili so mnou a mojou priateľkou Jean. AILSA DOMANOVÁ

O PARAŠUTISTECH

Vzácné stretnutie vojnových veteránov

Keby nebolo vás...

Pamätný výrok bývalého britského premiéra Winstona Churchilla – Keby nebolo vás, dnes by nebolo ani nás –, ktorý vyriekol na adresu vojakov iných národov bojujúcich v druhej svetovej vojne v britských vojenských silách, odznel nedávno opäť na pôde britskej ambasády v Bratislave.

Velvyslanectvo Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska v Bratislave si každý rok spomína na tých veteránov, ktorí bojovali v britských ozbrojených silách proti fašizmu. Tohto roku sa zrodila nová tradícia. Velvyslanectvo spolu s brisovskou firmou Tesco Stores SR a ČR, ktorá má na Slovensku bohaté obchodné zastúpenie, pripravili pre osemdesiatu ešte žijúcich slovenských veteránov predvianočné stretnutie na pôde ambasády. Všetkých účastníkov zahranického odboja vo Veľkej Británii a ich rodinných príslušníkov sr-

dečne privítal britský veľvyslanec na Slovensku Roderic Damian Todd. Práve on vo svojom príhovore pripomenul pamätný výrok Winstona Churchilla. Za slovenských veteránov sa za milé darčeky a ešte milšie stretnutie poďakoval generálmajor Anton Petrák. Velvyslanec Roderic Damian Todd pripomenul, že vďaka spolupráci s firmou Tesco sa zrodila nová tradícia, ktorú budú organizovať každý rok. – Británia nikdy nezapadne na tých príslušníkov iných národov, ktorí bojovali za jej slobodu.

JURAJ TURIS

Máme delší článok o paraskupině BARIUM z pera E. Trojana. Pramenom mu bol podrobný raport, ktorý na MO v Praze v r. 1945 podal Tomáš Býček, krycím jménem "Tomáš" nebo "Olda". Býček byl jediný ze tří mužů BARIA /jeho partneři byli J. Šandera a J. Žižka/, který se dožil konce války mezi partyzány na Turnovsku. Po únoru 48 odešel do Anglie a tam zemřel 29.11.1986. BARIUM mělo kolem Hradce, Rychnova a Žamberku 380 spolupracovníků. --Jindřich Marek zachytil v knize "Pátou kartu bere smrt" řadu dosud neznámých informací o nevysazených čs. paraskupinách v dubnu a květnu 1945. Zjistil také, že na skotské základně v Inverlochy Castle byli v r. 1943 cvičeni 2 čs. občané německé národnosti, H. Taussig a F. Langhammer. První měl být vysazen u Karlových Varů, druhý blízko Kraslic. "Čs. kursen" prošel také Walter Fink. Zda tito 3 muži byli v Sudetech vysazeni, příp. co se s nimi stalo, není známo. --Angličané vycvičili v Egyptě také čs. důstojníka, kpt. ing. Theodora Gollera, který byl poslán k Titovi a jeho partyzánům. V 50. letech

byl v ČR vězněn. --Jan Bomba nám sdělil, že výstava "Atentát-Operace ANTHROPOID 1941-1942" v Historickém ústavu Armády ČR na Žižkově je otevřena i v r. 2003. --Gen. Rudolf Pernický oznamuje novou adresu: Dům pro válečné veterány, U Vojenské nemocnice 1200, 169 02 Praha 6-Střešovice. Tel. 220-20 84 17. --Dr. Fr. Dosoudil napsal článek "Pardubice a Pardubický okres v roce 1942". Vedle Ležáků a členů místních odbojových skupin, je tam i bilance deportovaných čs. občanů židovské víry v počtu 1,100. --Autor Jiří Černý se domnívá, že nechybělo mnoho a místo Lidic mohly být zničeny Mikulovice, kde

skupině SILVER A pomáhali A. Švadlenka a F. Valenta. --Ing. O. Paule nám poslal přehled paraskupin z východu: počínaje 10.8.41 bylo v Polsku vysazeno 14 osob čs. původu, čtyřem se podařil přechod na Slovensko a 3 působili na Moravě; 4 jiní muži určeni pro Slovensko se ocitli v Maďarsku. Přímo na Moravu se 10.9.41 dostal výsadek S-1/R: Němec, Rys, Brauner a Kasík. Přistáli u Přínova. --V. Hanák studoval v Praze archiv VRÚ a napsal pro "KL" článek "Kdo prozradil BARIUM?" Dokazuje, že to nebyl V. Lepařík. Článek přineseme v "KL". --M. Klímplovi jsme do Pardubic poslali všechna důležitá data o Wing. Comm. R.C. Hockeym, vál. veliteli 138. Sq. RAF, který se v r. 1993 stal in memoriam čestným občanem Pardubic.

Br. Luboš Jednorozec, /16409 Mt. Kellier Court, Fountain Valley, CA. 92708-USA. Tel. /714/775-1786./ se pochlubil ve svém vánočním dopise, že 1. listopadu 2002, se v nemocnici v Las Vegas, Nevada, narodil jeho vnouček Reese Everett Jednorozec. Vážil 8 liber a byl 21 inčů dlouhý. Tak bude jméno Jednorozec v USA zachováno, díky dceři Renátce. Jako skaut byl br. Luboš za totality vězněn a nerad vzpomíná na jména Bartolomějská, Pankrác, Jáchymov, Leopoldov, Slavkov a pod. Loni navštívil přátele v Hradci, dostal české občanství, ale jeho pokus dostat zpět svůj majetek v Praze se zatím nevyřešil. Posilu získal při procházce Meditační zahradou v Plzni, kterou na počest mluví 50. let vytvořil br. J. Hruška. Bylo to právě tam, kde jsme se první setkali! Při polípisování pamětní knihy. Jména všech našich skautů a skautek ve světě mu k vnoučkovi a k jeho dědečkovství blahopřejeme! MJ-AKI.

JEN LEGENDA A NEBO SKUTEČNÝ PLÁN?

Spisovatel Filip Jánský (jinak bývalý střelec 311. čs. bombardovací perutě se skutečným civilním jménem Richard Husman) se ve svých poutavých pamětech v roce 1987 zmínil o tom, že v červnu 1942 údajně druhý velitel 311. perutě šéft. Schejbal, působící tehdy na Inspektorátu čsl. letectva v Londýně, přišel se smělým plánem na záchranu Heydrichových atentátníků. Návrh byl prý dokonce přijat a hned bylo započato se vši tichostí s jeho pečlivou přípravou odvážné operace s přeletem Severního moře a Baltiku a přiletem do Čech ze severu.

Plán akce byl dosti šílený, ale přesto měl v sobě velkou dávku naděje na úspěch. Byla propočítána trať pro bombardér Halifax, který by měl opustit Anglii za světla, držel by se 55° sev. šířky a vstoupil by za plné tmy nad Dánsko, přes které by pokračoval v operační výšce asi 6 000 metrů nad Baltik. Tam někde na úrovni Odry by začal velice silně klesat, aby uletl radarům.

Později by měl změnit kurs na jih a potom opět vystoupat do cestovní výšky 2000 m MER, běžné pro dopravní letadla. Potom by Halifax proletěl při snížené rychlosti mezi Štětínem a Berlínem, držel by se bokem 14. poledníku, aby minul Drážďany a hlásil by se německým stanicím jako na cestě do Lince, prvním písmenem jeho voláčky by bylo D. Požádal by o polohu ruzyňský zaměřovač, kde za války drživali noční služby, pilot by si ověřil správnost blízkosti se závažného rozhodnutí. Nad středními Čechami, kde by byl za čtyři hodiny letu, by oznámil, že hodlá v Ruzyni přistát. Zahájil by běžný řízený sestup na dráhu 22, již betonovou v délce 1800 m a doplněnou trianglem drah dalších, z nichž dráha 26 by mohla pilota zajímat později. Přes zaměřovač by pilot běžně klesal s vypuštěným podvozky a ani by se neobával, že by vzbudil na německém letišti pozdvižení - přestříkaný Halifax by byl z jistého úhlu pohledu poněkud podobný německému civilnímu čtyřmotorovému letounu Ju-90. Navíc se dalo počítat se značným momentem překvapení a osoby zvláště podezřelé by posléze přesvědčily veliké hákové kříže v bílých kruzích na obou směrovkách, letadla Lufthansy již neměla na trupu maltézský kříž. Ruzyňské letiště bylo za války samozřejmě střeženo, jeho obvod činil však dobrých deset až dvanáct kilometrů a stráž byla soustředěna hlavně kolem letového parku, rozestavěného poblíž hangárů.

Posádka přestrojeného Halifaxu by došla po přistání na konec dráhy, kde by směrem od Hostovic nastoupila již připravená skupina parašutistů pod vedením npor. Adolfa Opálky. Dobře vycvičení parašutisté by si jistě hravě poradili s nahodilým "vzpurným" strážným. Po otočení do protisměru by se letoun buď náhle rozjel po dráze 04 či naopak by pokojně doroloval na křižovatku s dráhou 26 a tam by jako omylem stočil směrem na západ. Pilot by pak startoval směrem k Jenči, pryč od obsazených budov, dráha dlouhá 1600 m by mu brzy umožnila se odlepit. Domů do Anglie by se Halifax vracel přímo přes německou říši. Doletěl by za Kanál za tmy a včas, bojových zkušeností i paliva by jeho posádka měla mít dostatek.

Filip Jánský ve svých pamětech popis smělého plánu ukončil konstatováním: "Nejenže by byli zachráněni zvláště zasloužilí odbojáři, povedl by se i vtipný kousek, který by Hitlera jistě rozzuřil. Osud žel rozhodl jinak, což generála Janoviška mrzelo, zvláštní letoun do Prahy nebylo již nutné vypravovat. Škoda, prý přeskoda..."

Patrně nejzkušenější český letecký historik Jiří Rajlich však tvrdí, že neexistují žádné archivní doklady, které by svědčily o tom, že by výše uvedená akce někdy přešla od případných zbožných přání ke skutečnému projektu. Za ryze fantastní však bychom neměli považovat skutečnost, že by takový šílený kousek nebyl v silách a možnostech mužů, jakými byli pilot Leo Anderle, navigátor Viktor Krcha, "drzý" radiotelegrafista Vladimír Slánský či střelci Miroslav Rozprým a Josef Tesař...

Zůstaneme-li však zakotvení v realitě oněch dní, musíme si především uvědomit, že taková akce byla nereálná především proto, že nebyla v silách nacisty tvrdě drceného domácího odboje, jehož spojení s Londýnem záviselo pouze na radiostanici LIBUŠE, která navíc působila ve východních Čechách. Jindřich MAREK

/Ukázka z knihy "Pátou kartu bere smrt"./

O skautech

Bratr Jaroslav Kopáček z KV se i loni účastnil za skauty několika tryzen. Náš reportér J. Kašík jej zachytil během "Setkání Jáchymov 2002", u Věže smrti v býv. komunistickém "nápravném" táboře "L".

Br. Luboš Jednorozec, /16409 Mt. Kellier Court, Fountain Valley, CA. 92708-USA. Tel. /714/775-1786./ se pochlubil ve svém vánočním dopise, že 1. listopadu 2002, se v nemocnici v Las Vegas, Nevada, narodil jeho vnouček Reese Everett Jednorozec. Vážil 8 liber a byl 21 inčů dlouhý. Tak bude jméno Jednorozec v USA zachováno, díky dceři Renátce. Jako skaut byl br. Luboš za totality vězněn a nerad vzpomíná na jména Bartolomějská, Pankrác, Jáchymov, Leopoldov, Slavkov a pod. Loni navštívil přátele v Hradci, dostal české občanství, ale jeho pokus dostat zpět svůj majetek v Praze se zatím nevyřešil. Posilu získal při procházce Meditační zahradou v Plzni, kterou na počest mluví 50. let vytvořil br. J. Hruška. Bylo to právě tam, kde jsme se první setkali! Při polípisování pamětní knihy. Jména všech našich skautů a skautek ve světě mu k vnoučkovi a k jeho dědečkovství blahopřejeme! MJ-AKI.

Br. Roman Teichmann-STOPAŘ, Slepá 578, 739 21 Paskov, ČR, nám poslal tuto pův. zprávu z 20. Světového Jamboree 2003 v Sattahip, z písčitého pobřeží Thajského zálivu, asi 160 km od Bangkoku. Sešel se tam se známým sportovcem Vítou Dostálem, který v letech 1994-97 sólo objel svět na kole zn. VELAMOS, celkem na 60.000 km! /Br. Víta se během Jamboree stal členem Slezské družiny oddílu Vele-Fanderlika, ale není jisté, že se mu bude líbit skautská přezdívká "šlapal". Dále byl v české výpravě br. Vladimír Hulín-MICHALEČ z Mšenav/Výrobce Tee-pee, historických stanů a pod./ Foto zachycuje náš český prezentační stanový kout; vpravo je br. GOBLIN-P. Trantina, pracovník Výkonné rady Junáka. Na Jamboree bylo 75 našich/i s podsadami/.

■ Dva šestnáctiletí mladíci se baví o silvestrovské noci. „Měl jsem toho dědu poslechnout, když mi říkal, abych do toho erotického klubu necho- dil, protože tam uvidím věci, které bych vidět neměl.“ „Proboha a co strašného jsi tam viděl?“ „Dědečka.“

• Malý Skot se chlubí otcí: „Dnes jsem ušetřil penny. Běžel jsem za tramvají.“ „Jsi přece je- nom ještě hloupý,“ odpoví tati- nek, „kdybys běžel za taxikem, ušetřil bys ještě víc.“

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Když si v r.1992 v Praze vzal Jára Kohout,88,za manželku o 60 let mladší Marcelu,tehdy redaktorku časopisu "Ahoj", šokoval tím snad každého. Podle nadané české novinářky Z.Ptáčkové to však byl "Láskyplný snatek" /viz článek v TV-revue nedávno/.Jára Kohout zemřel 23.10.1994 a je pohřben na Vyšehradě,nedaleko svého přítele Václava Vydry. /Svou vilu v Ilásné Třebáni v restituci zpět nedostal./-- Výtvarník Štefan Maďav, Clementisa 9,911 Ol Brezno,Slovakia/ se uplatňuje na poli politické karikatury. Je býv.PTPák.--Stálá komise Senátu pro krajany žijící v zahraničí má 11 členů a předseda ji sen.Jitka Seitlová z Přerova.Mezi členy je jeden komunista.--V Praze zemřel šířitel sborového umění Pavel Kühn, 64.--16.1.odešla také operní pěvkyně Maria Tauberová,92. Byla sólistkou ND v letech 1936 až 1973. Pocházela z Vysokého Mýta.--Když se prof.J.Kábrt nedávno v Brně dožil stovky, zvýšili mu důchod o tisíc korun. Je nejstarším veterinářem v ČR.--Pardubice mají jen 92.000 obyvatel a ke spojení se sousedními vesnicemi zatím nedojde. Krajský úřad je v tisku obviňován z "pompeziho roztahování";zaměstnává na 300 osob.--Jiří Stříteský byl znovu zvolen primátorem Pardubic. Jeho náměstkem se stal p.Jaroslav Deml,manžel býv.primátorky.

ZAMŘIŽOVANÉ NEBE

Konfederace politických vězňů Slovenska v závěru roku 2002 zorganizovala zajímavý seminář o účastnících odboje v západních armádách. Zahájil ho předseda KPVS Ladislav Pittner a zdůraznil, že je potřebné, aby byly hlavně mladým lidem odevzdané všechny poznatky z minulosti o zahraničním odboji, zvláště o Československých vojenských jednotkách, které se postupně formovaly v západních armádách. Na rozdíl o vojsku československé armády působícím v čase 2. světové války na východním frontě, nevyšla na Slovensku ani jedna seriózní komplexní vědecká publikace o účasti čl. odboje na západě, což je velkým nedostatkem. Těžko se dají napravit křivdy, které páchala po celé desetiletí totalitní moc po roce 1948 na lidech obětujících své životy za osvobození Československa. Protože byly součástí spojenecké západní armády, staly se předmětem zájmu STB a zpravodajských služeb. Díky zájmu a navazování kontaktů s čl. veterány západních armád Mirkovi Janečkovi, šéfredaktorovi a vydavateli Kanadských listů. Za jeho iniciativy jsou mu jistě vděční mnozí, co se ve světě vzájemně hledají. Rád by jsem se i já rozdělil se čtenáři těchto novin o své poznatky získané na setkání i s některými přímými účastníky zahraničního odboje, kteří byli hosty semináře Konfederace politických vězňů Slovenska (KPVS).

- O svém životním osudu hovořil generál Ing. Antonín Petrák. Po nastolení protektorátní moci odešel „přes kopečky“ do Francie, kde se přihlásil do zahraniční armády. Sloužil u anglického pozemního vojska a po absolvování válečné školy se po skončení války vrátil do Československa v hodnosti majora. Do roku 1949 byl velitelem tankové brigády v Žatci. Následně byl propuštěn z armády a zařazen do pracovních táborů. PROČ? ... Protože sloužil v západní armádě. Komunisté hledali důvod a vymysleli si špionáž, za kterou ho 27.2. 1950 na Pankráci odsoudili. Následovaly dlouhé roky ve věznicích a v různých integračních táborech. Ve věznicích na Mirově při pracovním nasazení na sběr brambor se pokusil o útek. Střelbou se však dozorcům podařilo útěku zabránit. Po zadržení nastalo hrozné peklo. Dnes 90 ti lety gen. Petrák vzpomíná na mučení dozorcem Skálou, který pro mučení používal židli, kde byl mučedník svázan do kolen a mlácen holí dokud nepozbyl vědomí. V roce 1951 přicházeli do pracovních táborů a věznic různé komise, které chtěly vězně vyprovokovat k protikomunistickému odboji, aby mohly právně dokázat zatčení. Odsouzenému gen. Petrákovi neprokázali žádnou vinu, tak jako většině dalším spoluvězňům. Až v roce 1968 byl podmíněčně propuštěn, avšak zůstal stále pod dozorem STB.

- Podobný osud pětáka v anglické armádě prožíval i Eugen Korda, který po roce 1945 byl redaktorem „ČASU,“ potom vězňem a po roce 1989 patřil mezi zakladatele KPVS. Pro pokročilý věk a vážné onemocnění se semináře nemohl zúčastnit.

- Vzácným hostem semináře byl dnes 80ti lety kpt. Milan Pika, syn legendárního gen. Heliadora Pika, který byl popraven v Plzni 21. června 1949. Byla to justiční vražda.

- Většina přímých účastníků zahraničního odboje v současné době už není mezi živými. Neměli bychom však zapomínat na odvážné akce čl. letců, kteří se např. v letech 1940 a 1941 ve Velké Británii v rámci Královského letectva zformovali tři samostatné čl. stíhací perutě. Mezi prvními, kteří se zapojili do leteckých bojů v 2. světové válce byl Jan Ambraš, velitel letectva slovenského státu. Na slovenských letištích formoval ilegální skupiny a připravoval dezerci do zahraničí. Významný úlet se uskutečnil už v roce 1939 z letiště v Piešťanech. Skupina letců sestavila čtyři posádky (piloti Ján Lazar, Jozef Káňa, Jozef Hrala a Imrich Gablech, - pozorovatel / střelec František Knotek, - střelec Karel Valach, - hlavní mechanik letky Ludovít Ivanič a radiotelegrafista Josef Řehák. Všichni 7. června 1939 dezertovali na čtyřech strojkách do Polska. Po kapitulaci Polska dva z nich později jako příslušníci britského letectva 311. čl. bombardovací perutě zahynuli. Byli to Karol Valach a Jozef Hrala.

Z Trenčianských Biskupic dezertovala 18.4. 1943 skupina pěti letců a byli přiděleni k 312. stíhací čl. peruti a takto bych mohl pokračovat, ale o tom snad někdy přistě.

- Místopředseda KPVS Karol Noskovič věnoval vzpomínku poručíkovi Brygsovi, který odešel do Anglie a sloužil tam u letectva. Při bojové akci byl sestřelený a dostal se do německého zajetí, kde se vydával za anglického občana. Po skončení války byl jako mnozí jiní účastníci západního odboje souzený a odsouzený. V mimořádně špatných poměrech zemřel na infarkt v Jáchymovských lágrech.

Ve svém vystoupení hovořil i o zajímavé kuriozitě. Na pravidelní letecké lince Košice-Praha, kde náhodou cestovala i manželka bývalého předsedy komunistické vlády Viliama Širokého došlo k únosu letadla. Milan Jakubec, bývalý pilot s další skupinou převzal řízení letadla a před Železnou Rudou hlásil na letišti Praha-Ruzyně, že pro špatné počasí letadlo přistane se zpožděním. Za krátký čas překvapení cestující i únosci utíkající před komunistem přistáli v Mnichově. Milan Jakubec emigroval do Kanady.

- Na závěr semináře byly promítнутé ukázky z filmu Tmavomodrý svět a také video-film dokumentující život a umření západního střelce bombardovací letky v Anglii a politického vězně rtm. Pukančika z Pezinku. Od roku 1949 byl pronásledovaný komunistickou totalitní mocí a odsouzený na 12 let, které strávil v koncentračním táboře Jáchymov.

- Co dodat k všem případům, nad kterými se musíme všichni zamyslet. Snad jen to, že první volání a pokusy o rehabilitaci se uskutečnily už v roce 1968, ale následnou okupaci se rehabilitace zastavily na dlouhých 22 let. Po listopadu 1989 byly založeny Sčrzení voj. obrody, které měly za cíl rehabilitovat vojáky z povolání diskriminované totalitním režimem. Byly ustanoveny i další různé rehabilitační komise, které dohlíželi na úplné odškodnění morální i politické. Parlament SR přijal zákon č. 105/2002 Sb. o financování a odškodnění příslušníků zahraničních armád a domácího odboje. Dosud však nebylo možné rehabilitovat mnoho letců, protože se nepodařilo zjistit jejich adresy, ani adresy pozůstalých.

JAROSLAV KAŠLÍK, Trnava - Slovensko

Od několika návštěvníků z ČR jsme se dověděli, že si v najatém autu povšimli dvou zdánlivých maličkostí: signální světla jsou za křižovatkou a vozidla veřejné dopravy mají výfuky nad střechou, jak je vidět na obrázku křižovatky Atwater Ave. a Cawthra Rd. v Mississauze. Rozhodli jsme se informovat současného českého ministra dopravy, inž. Milana Šimonovského.

Odpověděl nám a v dopise uvedl mj.: Vyústění sběrače výfukového potrubí vzadu nahoře má pro městské autobusy své výhody a nevýhody. Velkou výhodou je zlepšení životního prostředí. Čeští výrobci ani dovozci městských autobusů do České republiky uvedou alternativní dosud nenabídlí. Technický předpis u nás zakazuje pouze vyústění výfuku na pravou stranu vozovky tj. do prostoru chodníku. Umístění světelných signálů před křižovatkou vychází v České republice ze středoevropských zvyklostí. V úzkých, starověkých uličkách nelze umístit světelnou signalizaci za křižovatkou, neboť v mnohých případech by signál nebyl vidět. Dopis končí konstatováním, že změny by si vyžadovaly nemalé finanční prostředky. Je na místě přiznat, že ne všichni politici v ČR dopisy od publika ignorují, ale stále v nedohlednu je užitečná kanadská praktika, že každý obyvatel může členům vlády, poslancům a senátorům psát dopis bez známky, pokud v pravém rohu nahoře napíše písmena O.H.M.S., což je "On Her Majesty Service", na příkaz Jejího Veličenstva královny. Býv. ministr zemědělství Josef Lux v rozhovoru s vydavatelem t. l. sice vyjádřil obavu, že by dostával i anonymní dopisy, ale jinak, že myšlenku by uvítal a stačilo by jen, aby na obálce místo známky byla písmena P.P., což by znamenalo: parlamentní pošta. /I Petra Pitharta myšlenka zaujala a jako předseda Senátu ČR by mohl pomoci./ V každém případě p. ministru za dopis děkujeme a přimlouváme se, aby poštovní sazby v ČR příliš často nezvyšoval. M.J.

BUDE VÁS ZAJÍMAT

Před soudem v Brně vypovídal proti býv. veliteli kom.lágru "Vojna" býv. vězeň S.Drobný. Jaroslav Duba je obžalován z "ubližení na těle". Komédie bude pokračovat.--Ve světových publikacích jsou nejčastěji citováni čeští vědci v těchto oborech: astroonomie a astrofyzika, molekulární biologie a biochemie. --Náš čtenář Jan Tůma z Košťálova vlastní "Péráka" z r.1948. Motocykly zn.Jawa byly tehdy ještě dobré.--Večer na počest kat.kněze Antonína Mandla /k 30.výročí jeho smrti/ byl v pražském kostele sv.Kříže. Po mši vysluhované kardinálem Vlkem, promluvil jeho přítel a spoluvězeň A.Bradna, prof.J.Smolík a P.Jan Rybář, SJ.--Jednohodinový TV dokument Kristíny Vlachové "Věž smrti" byl vynikající. Muklové 50.let byli skuteční hrdinové Třetího odboje.-- V letech 1948-1989 zahynulo na státní hranici 390 lidí, kteří se chtěli dostat na západ. Před soud bylo postaveno 11 pohraničnicků, jen 5 bylo odsouzeno.--V Dačicích byla odhalena bronzová pamětní deska na počest první kostky cukru na světě. Přišla na svět před 160ti lety.-- Anglie vrátila do ČR 90 českých občanů. V r.2002 bylo vráceno 7 podobných skupin speciály britského imigračního úřadu.--Na trýzně za Jana Palacha mluvil J.Dienstbier. Vzpomínka byla ve Všetatech u Mělníka.--Korupce na Kavanově úřadu připravila stát o 200 milionů, podle "MF-D" z 20.1.03.--Kan. zpěvačka Nathalie Renault zpívala ve Valšském šenku Orjar v Pozlovicích.--Rozvědčík Pavel Minařík bude opět souzen za pumový atentát na RFE v Mnichově v 70.letech. Podniká v Brně.--Rekonstrukce Baťova mrakodrapu bude stát 600 milionů Kč. Bude v něm nové sídlo krajského úřadu, který veškeré úpravy financuje.Vzhled budovy se nezmění.Na slavnost otevření v roce 2004 bude "kanadský" Baťa pozván s celou rodinou.

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

Náš čtenář z Vídně sdělil, že rak. právník Franz Metzing podal jménem českého národa žalobu na 3 dosud nenalezené nacisty, kteří se podíleli na vraždách za Protektorátu/H.Berger, F.Rhein-

thaler a K.Oppolzer./První za Lidice, ti dva za Kobyličky. Květoslav Eliáš stále v Adelaide připravuje dva pořady týdně pro 2 vysíláčky, s fin. podporou od australské fed. vlády. Musel zvládnout modernizaci na kompakty a CD. Bez o-bětavé manželky Aničky by to nevládl. --Příznivci V.Dyka se sešli 20.9.02 v hotelu Lafodia na ostrově Lopudu v Chorvátsku. Z popudu neúnavného F.Čandy. --22.Duchovní parlament s názvem "Visegradská solidarita" se z iniciativy Čs. týdeníku "Hosť" konal v Brně 16.11.02. --Všestranně informovaný Luděk Frýbort /Regenwalder Str.12, 306 29 Hannover/ vydal 3 vynikající knihy: "Češi očima exulanta", 234 stran, "Svět bez růžových brýlí", 520 stran a "Praotecové", 400 str. Pražská "Annonce" otiskuje často jeho články. --Peter Hrubý se vrátil z Austrálie do ČR. --Prof. Jan M. Lochman oslavil 3.4.02 "80". KU mu dala Hist. medaili. --Nad St. Gallen se vznášel český balón v podobě místní katedrály. Zhotovila jej brněnská továrna na balóny Kubíček. --Filmař Lad. Pavlík měl "75". --K. Gott a H. Vondráčková budou mít Gala koncert v Sydney 1.3.03. Vystoupí také v Melbourne, Adelaide a v Brisbane. Po Austrálii cestuje také TV komik Petr Novotný. --Česko-Slovenský Klub v Aucklandu na N. Zélandě připravuje na jaro několik kulturních podniků. Dne 6.4. mají generální schůzku. --Libuše Šlechťová /Paříž/ si se zájmem znovu přečetla Kožíkovu knížku, kde píše o Braunerově mlýně v Roztokách u Prahy a o Tichém údolí. /Kurýrovala se v Karlově Studánce. --Arch R. Fiala má novou adresu: Norastr. 34/145, 8004 Zürich. Tel. 01/242 4534. Stále sokoluje. --I. Karásková napsala knížku "Kotaburu, aneb Terapie Novým Zélandem". Žije v Brně. --Do koncertních síní ve Francii se vrátil Bohuslav Martinů. Zemřel ve Švýcarsku. --Významný rakouský krajan Fr. Bouchal oslavil "90". --Jana Witthed ve Švédsku je roz. Rotterová a její otec se jmenoval Jiří. Jana je vynikající českou a švédskou básnířkou. --Švýc. "Zpravodaj" má novou adresu: c/o Ing. R. Němeček, Postfach 12, 5233 Stilli. "Svaz spolků Čechů a Slováků ve Švýcarsku" má adresu: c/o J. Dvořáček, Schäracher 2, 8053 Zürich. --Veteráni Čs. partyzánské brigády Jana Žižky z okolí Daruvaru se sešli v Brně. Pod Titovým velením měla 3.500 osob.

Kupuji či vyměňuji pohlednice, známky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem.

J. Kříž, - 50724 Dětenice 25, ČR.

Jako mladý chlapec snil dr. Vladimír Šetina, bytem Birsteiner Str. 27, D-603 86 Frankfurt am Main, Německo, o tom, že by chtěl jednou být takový silák, jako Frištenský. Tímto snímkem dokazuje nám i našim čtenářům, že se mu sen splnil. Kde došlo k tomuto husarskému kousku ale nevíme. Dotyčný je jinak "vševěd", který má kladný vztah k východním Čechům. Je hrdý na to, že jeho rodina pochází z Břehů, kousíček od Přelouče. Tam se narodil jeho otec i jeho strýc, pardubický arciděkan Msgr. Vincenc Šetina.

Bohemia Magica

Glagolská mše uzavřela Českou sezonu ve Francii

Paříž (ČTK) - Glagolská mše Leoše Janáčka v nastudování Státního orchestru z Lille a brněnského filmového sboru se v sobotu večer stala tečkou za Českou kulturní sezonou ve Francii. Slavnostního večera v pařížském divadle Champs-Élysées se zúčastnili i český ministr kultury Pavel Dostál a jeho francouzský resorční protějšek Jean-Jacques Aillagon.

Česká sezona ve Francii byla pod názvem Bohemia Magica slavnostně zahájena loni v červnu pařížskou premiérou Dvořákovy Rusalky v pařížské opeře Bastille, některé akce se však konaly už od května. Podle

organizátorů zavítalo na více než šest stovek akcí po celé Francii přes milion diváků. Na programu se podílelo na tři a půl tisíce českých, francouzských i zahraničních umělců. Bohemia Magica byla největší přehlídkou české kultury v zahraničí za posledních deset let.

Ministr Dostál před koncertem řekl, že vzhledem k příznivému ohlasu u francouzské veřejnosti a ve francouzském tisku může být se sezónou spokojen. "Návštěvnost překonala naše očekávání. Jsem hrdý, že se Česká republika v předvečer svého vstupu do Evropské unie právě takto ve Francii prezentovala." //

NAŠI V USA

SVU pořádá konferenci "Czech and Slovak Presence in North America" v Cedar Rapids, Iowa ve dnech 25. až 27. 6. 2003. Dotazy a přihlášky na: Cathy Cslzly, Dept. of Psychology, 238 Burnett Hall, Univ. of Nebraska, Lincoln, NE 68588-0308, USA. --Otec biskup Esterka bude mít 40. výročí kněžského svěcení a krajané v Los Angeles a okolí připravují slavnostní mši sv. 9. března 03. Po ní bude následovat vzpomínka k výročí narození TGM, ve spolupráci s konsulkou

Brázda povýšil v American Expressu

Americká cestovní společnost a společnost pro kreditní karty American Express si coní svého místního šéfa Jana Brázdu natolik, že ho koncem roku povýšila na ředitele pro celý východoevropský region včetně Ruska. Zůstává síce v Praze, jeho stovka zaměstnanců v Česku se tak rozrostla o dalších 300 a firma teď s pomocí headhunterů hledá, kým ho nahradí. "Zatím sedím na dvou židlích a přemýšlím, co dál," říká Brázda.

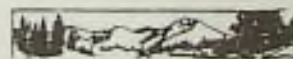
V American Expressu pracuje už čtyři roky po svém dlouholetém působení v Brněnských výstavách a veletrzích. Také řídil místní pobočku World Trade Center (Světového obchodního centra), která byla pořízena newyorským "dvojčatům" zničením teroristickými útoky v září 2001. Nejvíce vzpomíná na dobu, kdy organizoval zahraniční cesty prezidenta Havla a ex-premiéra Václava Klause. "Tehdy jsem projel asi 40 až 50 zemí za čtyři roky, což bylo sice fajn, ale nebylo to dobré pro rodinu," říká otec tří dětí. //

Fuchsovou. --Americká firma Honeywell plánuje postavení globálního vývojového centra v Brně. Jde o přenesení vývojových kapacit z USA. Jedno takové středisko funguje už v Číně. V pozadí se významně uplatnila agentura CzechInvest a její CEO Martin Jahn. --Kongres USA má v plánu uctít Václava Havla zvláštní resolucí. Návrh podal kongresman Ron Kind a 3 jeho kolegové. O křeslo českého prezidenta se zajímá i Čechoameričan Břetislav Mazura, 52, povoláním právník. --Mezi světové špičky patří: slalomář Stan Hayer a sjezdař Jakub Fiala. Oba mají americké občanství, ale jsou českého původu. --Prof. Jan Kmenta z Anne Arbor, MI byl na poradách ekonomů v Egyptě; zkusil i jízdu na velbloudu u pyramid. --Známý americký režisér Karel Reisz, 76, zemřel v Londýně. Byl českého původu. --Uvažuje se, že příští Světový kongres SVU by se mohl konat v Hradci Králové či v Olomouci. Prof. Kmenta se přiklání k L.A. --Žije v La Crescenta na někdo s příjmením HENSCHNEIDER? --Společnost pro Čs. filatelii /Box 311, East Dennis, MA, 02641, USA/ začala akci, aby v r. 2004 vyšla současně v USA a v ČR "spojená" známka na počest Ant. Dvořáka. --Society of Czechoslovak Philatelists, 2949 Du-

vall Rd., Woodbine, MD 21797-8101, ráda přijme nové členy z celého světa. --Emil Zátopek dostal v r. 98 od prez. Havla medaili za zásluhy. S. Horvath z USA nám píše, že významování si plně zasloužil a dokládá to několika argumenty, včetně pohlednice od něho do uprchl. lágru v záp. Německu v září 1948. --V TV relaci K. Pacnera "První uprchlíci ze zpravodajských služeb" se objevila jména: Jaroslava Čapková, majitelka Fejfar, Týr a V. Jeřábek. Posledně jmenovaný po přesunu do USA pracoval jako ředitel kanceláře AFOR v New Yorku /pod diplomatem dr. Jánem Papánkem/. --Jožka Pejskar vydal v r. 1989 zajímavou knížku "Útěky Železnou oponou", 128 stran. --Plzeňskou Škodou Holding koupil am. firma Amman Machinery. Je už majitelem Mostecké uhelné. --A. Kulheimová z Uh. Hradiště napsala pro chicagské "Hlasy národa" dokumentární články "Chotkové". Nejvýznamnějším z rodu byl Karel Chotek, který v letech 1826 až 1843 byl nejvyšším purkrabím v Čechách. Když v Sarajevě byl v r. 1914 zastřelen arcivévoda František Ferdinand, přišla o život i jeho manželka Žofie, roz. Chotková. Její potomci se v r. 1989 zajímali o český trůn, pokud by se po nádu komunistické vlády český národ rozhodl pro monarchii. --Z Redondo Beach, CA došla zpráva, že tam 20.11.2002 zemřel známý krajan Lubomír Mikulík, 80. Pocházel ze Stráše. Byl zkušený národní navigátor a plavil se často po Jižním Pacifiku s loděmi všech velikostí. Četl s oblibou "KL" a přispěl různými zprávami. --Z Buštěhradu u Kladna pochází Jindra Němeček. Má cestovku v Parma, Ohio. --Jednou z nejaktivnějších organizací v Clevelandu, OH je "Česká síň Karlín". Mužem v pozadí je Joe Kocáb, který také vede česká rozhlasová vysílání. --M. Alibrightová prozradila, že někdy má sny o malém červeném domku pod Hradčany. Jsou zprávy, že jej hledá..

V Americe na prostatu české kapky

Problémy s močením nebo naopak s jeho zadržováním nejsou zrovna tématem, o kterém by se muži rádi bavili. Ačkoliv to tak nevypadá, tyto nepříjemnosti způsobené zbytnělou prostatou trápí celosvětově přes 70 % mužů po padesátce, první příznaky se objevují však již po třicítce. Přitom přes veškeré úsilí nemá současná medicína jednoznačně vysvětlení příčin tohoto onemocnění. Léky mají v drtivé většině dočasný účinek a vyhlídka chirurgického zákroku a následných komplikací či ztráty potence je pro muže velmi stresující. Pozoruhodný přínos zejména v počátečních stadiích onemocnění však mají výtažky léčivých bylin, obsahující např. fytoosteroly. Zřejmě nejzdařilejším bylinným preparátem v lékárnách je dnes PROVAL, který v Čechách získal důvěru již několika desítek tisíc uživatelů. Tento český výrobek již delší dobu slaví úspěchy i v zahraničí. Neobvyklá vlna zájmu o PROVAL nedávno zavládla v Americe po zveřejnění překvapivých výsledků dlouhodobého klinického testování za spolupráce odborných institucí v ČR a USA. Při vyhodnocení, podle striktních měřítek Americké urologické asociace, bylo prokázáno nejen významné zmírnění všech průvodních projevů zbytnělé prostaty, ale i přímé zmenšení jejího rozměru směrem k normální velikosti. Díky čisté bylinnému složení navíc nebyly u PROVALU zjištěny žádné nežádoucí účinky. Infolinka: 800 171617, e-mail: info@proval.cz, www.proval.cz

Old West Stamp Shop
Established 1953
COMPLETE LINE OF PHILATELIC SUPPLIES
TONY & CECIL CIFKA
ROOM 233 UNIVERSITY BLDG. 3031 629-5182
910 16TH STREET DENVER COLO 80202

Měsíčník moravského humoru

"TRNKY-BRANKY", Box 55
763 12 Vizovice, ČR.
US\$10 za rok..